

Chambre des Représentants

SESSION 1968, 1969.

27 NOVEMBRE 1968,

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 27 juin 1963 fixant le pécule de vacances du personnel de certains organismes d'intérêt public.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES. MESSIEURS.

La loi du 27 juin 1963 a étendu, à partir du 1er janvier 1962, le bénéfice du pécule de vacances accordé aux agents de l'Administration générale du Royaume, aux membres du personnel d'organismes soumis à la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. A l'époque, il s'agissait des organismes qui, en vertu de l'article 1er de la loi précitée du 16 mars 1951, étaient classés dans les catégories A, B et C. Conformément à l'arrêté royal n° 88 du 11 novembre 1967 les organismes de catégorie C sont toutefois actuellement classés aussi en catégorie B.

Aux termes de son article 1er, § 2, la loi du 27 juin 1963 n'est pas applicable à la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux. Mais parmi les organismes de la catégorie B dont question ci-dessus figure la Société Nationale des Chemins de fer Belges,

Cette Société compte, outre les agents statutaires - au nombre d'environ 55000 - déjà précédemment bénéficiaires du pécule de vacances prévu pour le personnel de l'Etat, cependant quelque 1600 agents *non-statutaires* recrutés sous le régime du contrat d'emploi ou de travail qui se voyaient octroyer le pécule de vacances applicable au secteur privé.

L'alignement du régime du pécule de vacances de ce personnel *non-statutaire* de la Société sur celui des agents de l'Etat se heurta à des inconvénients tels, qu'à l'initiative du Ministre de la Prévoyance sociale un groupe de travail

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

27 NOVEMBER 1968.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 27 juni 1963 tot vaststelling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut,

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 27 juni 1963 heeft, met ingang van 1 januari 1962, het voordeel van het vakantiegeld dat toegestaan wordt aan het Rijkspersoneel, uitgebreid tot de personeelsleden van instellingen onderworpen aan de wet van 16 maart 1951 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Bedoeld waren de instellingen die, destijds, krachtens artikelen van voormelde wet van 16 maart 1954, gerangschikt waren in de categorieën A, B en C. Overeenkomstig het koninklijk besluit n° 88 van 11 november 1967 zijn de organismen van categorie C thans evenwel ook gerangschikt in categorie B.

Volgens haar artikel I, § 2, is de wet van 27 juni 1963 niet toepasselijk op de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen. Maar tot de instellingen van categorie B waarvan hierboven sprake, behoort de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Deze Maatschappij telt, behalve haar statutaire personeelsleden ten getale van nagenoeg 55 000 die recht hebben op het vakantiegeld dat vastgesteld is voor het Rijkspersoneel, evenwel ongeveer 1600 *niet-statutaire* personeelsleden die aangeworven zijn onder het stelsel van het bedienden- of arbeiderscontract en die dus het vakantiegeld van de privé-sector genoten.

De gelijkstelling inzake vakantiegeldstelsel van het *niet-statutaire* personeel van deze Maatschappij met dat van het Rijkspersoneel, leverde zulke bezwaren op dat, op verzoek van de Minister van Sociale Voorzorg een werkgroep

fut chargé d'examiner la situation créée par la loi du 27 juin 1963 précitée vis-à-vis des ouvriers non assujettis à un régime réglementaire ou à un statut *les liant* de manière *plus ou moins définitive* à des organismes d'intérêt public classés actuellement dans les catégories A et B et, notamment, à la S.N.C.B.

Les membres de ce groupe de travail, qui se composait de fonctionnaires délégués des Ministères de la Prévoyance sociale, de l'Emploi et du Travail, des Communications, de la S.R.C.B., de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles et de l'Office National de Sécurité Sociale, examinèrent les objections soulevées par la S.N.C.B. lesquelles peuvent se résumer comme suit:

1° Une extension de la loi du 27 juin 1963 aux agents non-statutaires engendrerait une situation incompatible avec la politique suivie en matière de recrutement et d'utilisation de la main-d'œuvre d'appoint.

2° Les agents non-statutaires sont, en effet, recrutés sans qu'il soit exigé d'eux les garanties habituellement requises des candidats aux emplois publics (âge maximum, honorabilité, épreuves préalables); leur emploi est précaire et leur rétribution s'établit sur des bases qui s'inspirent du régime en vigueur dans le secteur privé.

Jo Ainsi qu'il ressort de l'exposé des motifs qui précède la loi du 27 juin 1963, l'alignement du pécule de vacances des membres du personnel des organismes d'intérêt public sur celui des agents de l'administration, répond au souci d'étendre l'uniformisation déjà appliquée en matière de traitement.

Or, la rémunération du personnel non-statutaire de la S.N.C.B. n'a pas été revue en liaison avec celle du personnel de l'Etat. On pourrait, dès lors, en inférer que la loi en question ne les concerne pas.

4° S'il devait en être autrement, la majorité des agents non-statutaires se verraient octroyer un avantage qui tomberait à charge de la Société sans aucune contrepartie, tandis que d'autres agents rétribués à un taux relativement élevé recevraient à l'avenir un pécule inférieur à celui acquis en vertu des règles de la sécurité sociale.

Cette particularité a été soulignée en commission lors des travaux préparatoires et l'amendement y relatif a été repoussé eu égard au fait que la révision barémique réalisée au 1er juillet 1962, a compensé largement la réduction du pécule, ce qui n'est toutefois pas le cas des agents non-statutaires qui nous occupent.

5° Par ailleurs, la nécessité de déroger aux règles générales, et ce pour un seul des avantages prévus par l'O.N.S.S., n'irait pas sans compliquer considérablement les tâches administratives imposées à la Société.

Au cours de ses travaux, le groupe fit notamment ressortir que, indépendamment des inconvénients dénoncés par la S.N.C.B., l'application de la loi du 27 juin 1963 précitée au personnel non-statutaire de la Société allait à l'encontre de certaines dispositions légales antérieures (non-abrogation en ce qui concerne la branche «cotisations» des «vacances annuelles» des dispositions de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944; non-modification de l'article 2, 3°, des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 9 mars 1951) et posait, dès lors, un problème juridique spécial postulant une solution particulière.

belast werd met het onderzoek van de roestand die, met de voornoemde wet van 27 juni 1963, ontstaan was ten aanzien van de werknemers niet onderworpen aan een reglementair stelsel of aan een statuut *weerdor zij min of meer (Jast uerbonden zijn* aan instellingen van openbaar nut geraagschikt in de huidige categorieën A en B en inzonderheid aan de N.M.B.S.

De leden van deze werkgroep, die bestond uit ambtenaren van de Ministeries van Sociale Voorzorg, van Tewerkstelling en Arbeid, van Verkeerswezen, van de N.M.B.S., van de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof en de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, onderzochten de bezwaren van de N.M.B.S. die kunnen samengevat worden als volgt:

1° Een verruimde toepassing van de wet van 27 juni 1963 op de niet-statutaire personeelsleden zou een toestand scheppen die onverenigbaar is met het gevolgde beleid inzake aanwerving en tewerkstelling van de hulpwerkrachten.

2° De niet-statutaire personeelsleden worden inderdaad aangeworven zonder de gewone waarborgen te moeten vervullen die van de kandidaten voor openbare betrekkingen vereist worden (maximum leeftijd, eerbaarheid, voorafgaande examens); hun betrekking is onvast en de bezoldiging ervan geschiedt volgens de regeling toegepast in de privésector.

3° Zoals blijkt uit de memorie van toelichting tot de wet van 27 juni 1963 gaat de gelijkstelling inzake vakantiegeld van de personeelsleden der instellingen van openbaar nut met dat van het Rijkspersoneel uit van de bezorgdheid om de eenvormigheid uit te breiden die reeds bestaat op het stuk van de bezoldiging.

Welnu, de bezoldiging van het niet-statutaire personeel van de N.M.B.S. werd niet herzien in verband met die van het Rijkspersoneel. Er zou dus kunnen worden uit afgeleid dat deze wet ze niet betreft.

4° In het tegenovergestelde geval zou de meerderheid van de niet-statutaire personeelsleden een voordeel genieten dat zonder enige tegenprestatie ten laste van de Maatschappij zou vallen, terwijl andere personeelsleden die bezoldigd worden tegen een vrij hoge schaal voortaan een lager vakantiegeld zouden genieten dan zij krachtens de voorschriften inzake maatschappelijke zekerheid verworven hebben.

Op deze bijzonderheid werd tijdens de voorbereidende commissiewerken gewezen en het desbetreffende amendement werd verworpen omdat de herziening van de weddeschalen op 1 juli 1962 ruim tegen de verlaging van het vakantiegeld opwoog, wat nochtans niet het geval is voor de betrokkenen niet-statutaire personeelsleden.

5° Bovendien zou de noodwendigheid om een uitzondering te maken op de algemene regels, en wel voor een enkel voordeel van de R.M.Z., de administratieve taak van de Maatschappij aanzienlijk bemoeilijken.

In de loop van haar werkzaamheden, heeft de werkgroep inzonderheid laten opmerken dat, afgezien van de door de N.M.B.S. geopperde bezwaren, de toepassing van de voornoemde wet van 27 juni 1963 op het niet-statutaire personeel van de Maatschappij indruiste tegen sommige vroegere wetsbepalingen (het niet-opheffen voor de sector bijdragen inzake jaarlijks verlof van de bepalingen van de besluitwet van 28 december 1944; het niet-wijzigen van het artikel 2, 3° van de wetten betreffende het jaarlijks verlof van de bezoldigde werknemers, gecoördineerd op 9 maart 1951) en dan ook een speciaal rechtsprobleem stelde dat een bijzondere oplossing vergde.

Le Ministre de la Prévoyance sociale fit siennes les conclusions de ce groupe auxquelles se rallia également le Ministre de la Fonction publique.

Eu égard à ce qui précède il est proposé de modifier la loi dont il s'agit dans le sens prévu au projet de loi soumis à vos délibérations.

Ce projet a été soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Il a été tenu compte des quelques remarques formulées à cette occasion.

Le Ministre des Communications,

De Minister van Sociale Voorzorg aanvaardde de conclusies van die werkgroep. waarbij zich ook de Minister van het Openbaar Ambt aansloot.

Ten aanzien van wat voorafgaat wordt er voorgesteld bedoelde wet te wijzigen in de zin zoals bepaald bij het wetsontwerp dat aan uwe beraadslaging wordt overgelegd.

Dit ontwerp werd aan het advies van de Raad van State voorgelegd. Met de enkele opmerkingen geformuleerd bij die gelegenheid werd rekening gehouden.

De Minister van Verkeerswezen.

A. BERTRAND.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Communications le 27 juin 1967, d'une demande d'avis sur un projet de loi «modifiant l'article 1er, par. 2 de la loi du 27 juin 1963 fixant le pécule de vacances du personnel de certains organismes d'intérêt public», a donné le 3 juillet 1967 l'avis suivant:

La loi en projet rétroagit au 1er janvier 1967.

D'après le régime actuellement en vigueur, le pécule de vacances a dû être payé aux intéressés en mai ou en juin 1967 et son montant a pu, pour certains: agents, être plus élevé que celui qui résulterait de l'application du projet.

Dans ces conditions, cette rétroactivité: porterait atteinte aux droits acquis de ces agents.

Le projet soulève, en outre, les observations de forme ci-après.

L'intitulé suivant est proposé: «Projet de loi modifiant la loi du 27 juin 1963 fixant le pécule de vacances du personnel de certains organismes d'intérêt public»,

Il est proposé de rédiger l'article 1er de la façon suivante:

Article 1er. - L'article 1er, § 2, de la loi du 27 juin 1963 fixant le pécule de vacances du personnel de certains: organismes d'intérêt public, est remplacé par la disposition suivante:

«La présente loi n'est pas applicable:

» 1° au personnel de la Société nationale des chemins de fer vicinaux;

» 2° aux agents, de la Société nationale des chemins de fer belges qui ne sont pas soumis au statut du personnel de cette société. »

La chambre était composée de

MM.:

G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat, président;
J. MASQUELIN,

Madame:

G. CISELET, conseillers d'Etat:

MM.:

P. DE VISSCHER.
J. DE MEYER, assesseurs de la section de législation;
G. DE LEUZE, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté: par M. J. LIGOT, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier.

[s.] G. DE LEUZE.

Le Président,

[s.] G. VAN BUNNEN.

Pour expédition délivrée au Ministre des Communications.

Le 6 juillet 1967.

Le Greffier du Conseil d'Etat.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 27 juni 1967 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet «tot wijziging van artikel 1, par. 2 van de wet van 27 juni 1963 tot vaststelling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut», heeft de 3 juli 1967 het volgende advies gegeven:

De ontwerp-wet werkt terug tot 1 januari 1967.

Volgens de thans geldende regeling moet het vakantiegeld aan de betrokkenen uitbetaald geweest zijn in mei of juni 1967. Het is mogelijk dat sommige ambtenaren een hoger bedrag hebben ontvangen dan zij zouden hebben gekregen op grond van het ontwerp.

Onder die omstandigheden zou de terugwerking afbreuk doen aan de door die ambtenaren verkregen rechten.

Bovendien is over de vorm van het ontwerp het volgende op te merken:

Het opschrift leze men zo: «Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 27 juni 1963 tot vaststelling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut»,

Voorgesteld wordt, artikellijk, te volgen te lezen:

Artikel 1. - Artikel 1, § 2, van de wet van 27 juni 1963 tot vaststelling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut wordt door de volgende bepaling vervangen:

«Deze wet vindt geen toepassing op:

» 1° het personeel van de Nationale Maatschappij van buurtspoorwegen;

» 2° de beamten van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen die niet aan het personeelstatuut van die maatschappij onderworpen zijn.»

De kamer was samengesteld uit

de HH.:

G. VAN BUNNEN, Steedsced, voorzitter;
J. MASQUELIN,

Mevrouw:

G. CISELET, Staatsraden,

de HH.:

P. DE VISSCHER.
J. DE MEYER, bijzitters. Vln de afdeling wetgeving;
G. DE LEUZE, adjunct-greffier, greffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. LIGOT, subtituut- auditeur-generaal,

De Griffier,

(get.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter,

(get.) G. VAN BUNNEN.

Voor uitgilde afgeleverd aan de Minister van Verkeerswezen.

De 6 juli 1967.

De Griffier van de Raad van State.

G. DELEUZE.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Commun-
ications,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre des Communications est chargé de
présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le
projet de loi dont la teneur suit:

Art. 1er.

L'article 1er, § 2, de la loi du 27 juin 1963 fixant le
pécule de vacances du personnel de certains organismes
d'intérêt public, est remplacé par la disposition suivante:

« La présente loi n'est pas applicable:

- » 1° au personnel de la Société Nationale des Chemins
de fer Vicinaux;
- » 2° aux agents de la Société Nationale des Chemins de
fer Belges qui ne sont pas soumis au statut du
personnel de cette société. »

Art. 2.

La présente loi sort ses effets le 1er janvier 1969.

Donné à Bruxelles, le 26 novembre 1968.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

Le Ministre des Communications.

A. BERTRAND.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hieme wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeers-
wezen,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Verkeerswezen is gelast in Onze
Naam bij de Wetgevende Kamers, het ontwerp van wet
in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Art. 1.

Artikel 1, § 2, van de wet van 27 juni 1963 tot vaststel-
ling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van
sommige instellingen van openbaar nut wordt door de
volgende bepaling vervangen:

« Deze wet vindt geen toepassing op:

- » 1° het personeel van de Nationale Maatschappij van
Buurtspoorwegen;
- » 2° de personeelsleden van de Nationale Maatschappij
der Belgische Spoorwegen die niet aan het statuut
van het personeel van die maatschappij onderworpen
zijn. »

Art. 2.

Deze wet wordt van kracht op 1 januari 1969.

Gegeven te Brussel, 26 november 1968.

VAN KONINGSWEGE:

De Minister van Verkeerswezen,